

Op ons gemak voeren we aan het eind van die mooie zeildag op de motor de jachthaven van Bonnerup binnen. De haven lag behoorlijk vol en met Ad aan het roer en Willem op de voorplecht zochten we in een lange rij met aan beide kanten ligplaatsen haaks op de kades een plek met een groen bordje. Na een "Ja, hier" van Willem, bleef de boot echter tot ieders verwondering langzaam vooruit varen. Ad, die hem in z'n achteruit had gezet en als eerste beseftte dat er iets aan de hand moest zijn met de schroef, schreeuwde dat de boot niet reageerde. Ondertussen schoof de boot, onbestuurbaar en gepakt door de lichte bries die er stond, langzaam naar de andere kant van de rij met afgemeerde zeiljachten en motorboten. Lichtelijk in paniek konden we met fenders en afhouden een harde aanvaring voorkomen en daarna met de pikhaak een touw van een van de aanlegpalen grijpen en de boot stilleggen. Inmiddels waren, getuige van het ongewone tafereel en ons geroep, enkele mensen aan dek van naburige boten ons te hulp geschoten. Met een toegegooide lijn konden we de Jade daarna terugtrekken naar een open ligplaats en aanleggen. Na de eerste opwinding en een borrel kwamen we tot de conclusie dat we geluk hadden gehad dat het niet op zee was gebeurd en dat er naast de jachthaven behalve een kleine vissershaven ook een scheepswerf was. Een blik in het motorcompartiment leerde ons vervolgens dat het gedeelte van de schroefas dat daar zichtbaar was, gewoon meedraaide met lopende motor. Er moest dus allereerst onderwater gekeken worden wat er precies aan de hand was. Echter geen van ons drieën voelde daarvoor. De havenmeester bracht uitkomst; hij kende iemand die dat vaker deed en maakte telefonisch een afspraak voor het eind van de volgende dag, vrijdag. Een hypothese was dat de schroefas was afgebroken en wel op het moment dat Ad de motor in zijn achteruitstand zette.

Vrijdag overdag gingen we bij de werf langs. Er lagen twee viskotters en een motorjacht op het droge. De werf beschikte over een ruime werkplaats en een prachtige draaibank en de eigenaar kon ook een nieuwe schroefas draaien maar De Jade kon echter pas 's maandags uit het water. Ad zou al het sleutelwerk doen m.a.w. het uit- en inbouwen van de schroefas.

Tegen vijven verscheen de duiker en we vertelden hem wat er gebeurd was en van de plek waar de afgebroken schroef eventueel was gezonken. Hij liet zich in volle uitrusting naast de boot in het water zakken, dook onder en verscheen na 5 seconden weer: de schroefas was duidelijk afgebroken en geen spoor van de schroef. Daarna zwom hij naar de plaats, ongeveer 30m verder, waar we op donderdag in eerste instantie hadden willen indraaien en aanleggen en dook onderwater. Aan de belletjes aan het oppervlak kon je zien dat hij heen en weer zwom. Na een paar minuten verscheen hij boven water met in zijn hand de schroefas. Wat een geluk! De eindmoer zat er nog op hetgeen betekende dat de schroefas binnenin de schroefholte was afgebroken. Een unicum, volgens Ad en later ook de werfeigenaar. Toen de duiker hoorde dat we maandag het droogdok in konden gaan, bood hij aan om ons met zijn boot op zondag naar de werf te slepen.

Zaterdag was een dag van passagieren, inkopen en lezen. Bonnerup bestaat uit de jachthaven, de vissershaven met werf, strandjes met een rij vakantie/weekeind huizen daar direct achter. Landinwaarts liep een enkele straat met meer huizen, een vakantiekolonie, een bakkerij en een bank met geldautomaat(500m). Verderop langs een doorgaande weg een supermarkt (1km) en een benzinepomp. Bij de haven een restaurant, snack/ijsbar met terras en 2 winkels voor strand benodigdheden, visgerij, t-shirts, schoenen, etc. De loodsen op de kade voor visverwerking en afslag alsook de haven zelf vertoonden heel weinig activiteit gedurende de week dat we in Bonnerup lagen. Af en toe liep er een kotter binnen die na twee dagen weer uitvoer.

Zondag zijn we naar de werfhaven gesleept. Deze was verder leeg. 's Middags is Ad begonnen met sleutelen, met name het verwijderen van de homokineet.

De volgende dag gingen we het droogdok in. Hiervoor werd De Jade allereerst, met de werfeigenaar op een houten vlotje rond de boot, met behulp van touwen boven een soort dubbel treinonderstel met zijsteunen getrokken dat onderwater op rails stond. D.m.v. een lier op de werfhelling werd vervolgens het geheel met boot uit het water getrokken. Eenmaal volledig boven water kon het bovenste onderstel zijwaarts over rails verplaatst worden naar de parkeerplek op de werfhelling. Met de Jade hoog en droog in het dok hadden we nu ook de gelegenheid om staande onder de achtersteven de afgebroken schroefas met een gedraaid breukvlak bewonderen. In de werkplaats konden we m.b.v. een bankschroef de eindmoer op de schroef losdraaien waardoor het andere stukje(5-6cm) van de schroefas vrijkwam. Ad kon verder gaan met het demonteren van de schroefas. Na het druklager te hebben verwijderd werd het motorblok los gemaakt van de motorsteunen.

Aangezien de schroefas alleen aan de kant van de motor eruit kon, werd het blok m.b.v. een pianotakel omhoog gehesen, waarna met enig duw en trekwerk de schroefas vrij kwam. Alles bij elkaar toch een klus van een paar uur en het liep tegen het einde van de middag toen Ad de twee delen van de schroefas met de eindmoer inleverde bij de werfeigenaar. Deze beloofde dat hij er de volgende dag mee aan de gang zou gaan. Volgens Ad, die in het verleden heel wat schroefassen gedraaid had, was dat in principe 2 à 3 uur werk.

De dinsdag was een dag van afwachten. 's Middags tegen vijven zagen we in de werkplaats bij de draaibank de nieuwe schroefas liggen maar er was verder niemand aanwezig. We moesten wachten tot de volgende ochtend.

De nieuwe rvs-schroefas paste perfect en het monteren verliep zonder problemen. 's Middags lagen we alweer in het water en afgemeerd aan de kade bij de werf. Het laden van diesel bleek nog een

probleem. De pomp in de vissershaven zag er oud en weinig gebruikt uit. Vervuilde diesel was een risico. Daarom werd besloten om 50 liter diesel te halen bij de benzinepomp langs de doorgaande weg, 1 km lopen.

Op donderdagochtend, na een week in Bonnerup, zetten we onze zeiltocht voort. Via Ballen op het eiland Samsø, Korsør op de westkust van Sjælland net ten zuiden van de brug en Bagenkop op de zuidpunt van het eiland Langeland zeilden we met redelijk mooi weer bij een zwakke, veranderlijke wind tussen SSW en SSE naar het zuiden en voeren op zondagmiddag via de sluis bij Kiel/Holtenau het Nord-Ostsee-Kanal in. Een oase van rust met af en toe een voorbijvarend of tegenmoetkomend zeeschip waarbij je tot dwerg gereduceerd werd. Na een nacht voor anker op de Flemhuder See en de kleine jachthaven naast de sluisen in Brunsbüttel vertrokken we op dinsdagochtend richting Cuxhaven. De matige, soms harde wind was inmiddels geruimd naar het NE; prima om snel te zeilen.